

въ тази борба, и то вече въ 40-тъ години, когато свършва куручешменското училище: тогава сж се родили и първитѣ му замисли за обществена дейность.

Перипетиитѣ, презъ които мина този винаги неспокоенъ и твърдъ духъ, за да реализира едно велико дѣло, ние ще проследимъ.

Л И Т Е Р А Т У Р А

1. Теофилова, Д-ръ М., Бунтътъ на Пазванолу и неговото значение за българското освободително движение въ XIX вѣкъ, 1932 София. 2. Романски Ст., Браилски историйки, с. 15, 16 въ Сб. б. а. н., кн. VI. 1914, София. 3. Раковски, Иступлений дервишъ (1858). 4. Раковски, Горскій Пѣтникъ (1857), с. 272—275. 5. Раковски, Прѣдвѣстникъ Горскаго Пѣтника (1856). 6. Раковски, Г. П., Замѣчанія, с. 223. 7. Раковски, *ibid* с. 223 и Гласъ едного българина, съч. с. 346—354. 8. Р-ки, Зам., с. 224. 9. Раковски, Българска Дневница, бр. 10. 10. Р-ки, Г. Пѣтникъ и въ Българскиятъ за независимо священство въпросъ (1860), съ подробности за фанариотитѣ и гръкоманитѣ. 11. Р-ки, Автобиография, съч. с. 9. 12. Р-ки, Житие и Показалець (1859) с. XXI — нарича родниятъ си градъ Котиль, старо-индийска дума — мѣсто укрепено, завардено. 13. Р-ки, Неповиненъ българинъ, съч. с. 26. 14. Като преселникъ отъ с. Раково, отпосле нареченъ Раковски. 15. Р-ки, Авто-